

været nogen Indskrænkning i, hvorledes Fiskerne maatte sætte Bundgarn, men ved Korsør Strand, hvor der drives et meget stort Bundgarnsfiskeri, har Korsør Byraad oglaa forsøgt at gjøre Indskrænkninger i Anvendelsen af Bundgarnsindretningerne. Det er dog hidtil ikke lykkedes dem at faae nogen Overrejsdom derfor, og altsaa er den nugældende Lovgivning saaledes, at naar Fisker A sætter en Bundgarnsindretning ud fra en Strand, har han Lov til at drive den, men han kan ikke forhindre Fisker B i at sætte en Bundgarnsindretning nær derved, og saaledes kan Fisker C og Fisker D blive ved hele Kysten om. Men nu vil jo denne Lov, at der skal gives Forbud mod at anbringe nye Bundgarnsindretninger i en vis Nærhed af ældre Bundgarnsindretninger. Jeg tror ikke, det behøves. Efter de Fremstillinger, jeg har set ved Vidnesforhør og i Processer af det nuværende Fiskeri, forstaa Fiskerne allerbedst selv at sige, hvor langt en Bundgarnsindretning skal være fra den nærmeste Nabo, uden at nogen af dem tager Stade eller lider Afbræk i Fangsten. Thi de paagældende Fiskere ere begge to lige interesserede i, at deres Fiskeri drives med Fordel. Dernæst tror jeg, at det er en systematisk Søerhed at ville gjøre gjældende, at Reglerne for Fiskeriet paa alle Kyster skulle være ens, saaledes at til Exempel den Afstand, der skal være mellem Bundgarn paa Sjællands Kyst, nødvendig skulde være den samme som den, der skal være mellem Bundgarn paa Syllands Kyst. Det maa absolut afhænge af Fiskeriets Søerindretning og Fiskenes Mængde og Gang paa de forskellige Kyststrækninger. Jeg har ved min Praxis altid set Erklæringer fra Regjeringens Fiskerikonfulent, som gaa ud paa at indskrænke Fiskernes Net. Hvor der er Spørgsmaal i en Retsag om at indskrænke Fiskernes Net, f. Ex. til at drive Baadfiskeri, uanfægtet af Bundgarnsfiskeri paa Kysten, til at drive Kalfiskeri, uanfægtet af Bundgarnsfiskeri og til at drive Bundgarnsfiskeri, uanfægtet af alt andet Fiskeri — i alle disse Tilfælde kommer Regjeringens Fiskerikonfulent til Domstolene med Erklæringer, som gaa ud paa, at Fiskernes Net skal indskræntes. Denne Mand har haft en stor Indflydelse paa Tilblivelsen af dette Lovforslag, navnlig ved at være Formand i Fiskerikommisjonen, og jeg maa tilstaa, at alleude af den Grund næver jeg en vis Frygt for, hvad der kommer fra den Side. Altsaa, min Opposition imod dette Lovforslag er ikke rettet imod, at en Lov kommer ud. De Fiskere fra Karrebæksminde, som jeg har nævnt, ere meget tilfredse med at faae denne Lov ud, naar der affjæres Andre Udgang til at indskrænke deres Fiskerinarbejde, og det er da navnlig alle Kysteierne og de fremmede Fiskere, og saadanne, der drive Bundslabevaad, mulig paa Steder, hvor det ikke burde være tilladt. Disse Fiskere prise navnlig, at Ministeren har optaget i Lovforslaget

Kontrolbestemmelser og indført Fiskerikontrolrør. Jeg veed ikke saa lige, hvor vidt disse Fiskerikontrolrørs Competence og Virksomhed skal gaa, men det forekommer mig, at disse Kontrolrør maatte have en Beskyttelsesret for Fiskerne mod Kysteierne. Naar t. Ex. Korsør Byraad vil udelukke Fiskerne fra at bruge Beltet langs Korsør By's Grund, burde disse Fiskerikontrolrører optræde mod et saadant Byraad og sagløge Byraadet eller paa anden Maade træffe Foranstaltninger for det Offentliges Regning til, at Fiskerne kunde udøve deres Gjerning uden Ansættelse. Det forekommer mig, at disse Fiskerikontrolrører maatte beskytte Fiskerne og ikke blot være en Myndighed mod Fiskerne. Det kan være, at dette oglaa er den høitærede Ministers Mening, det vil jeg forudsætte; men jeg har dog ikke villet undlade at tilføie dette, da jeg som sagt støtter, at Loven kommer til at indeholde saadanne Bestemmelser, som der staar om Fiskerikontrollen.

Naberg: Efter de Forhandlinger, der nu ere førte, skal jeg fatte mig kort. Jeg anser det for nødvendigt, at der i den nærmeste Fremtid udkommer en Lov om Fiskeriet, der omfatter Bestemmelser for hele Landet, og jeg er i den Henseende entig i det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg). Jeg tror nemlig, at Fiskerinarbejdet ligesaa godt som enhver anden Næring trænger til at ordnes ved Lovbestemmelser, især efter den stores Betydning, Fiskeriet efterhaanden har faaet, dels fordi det paa Grund af de bedre Fiskemaader giver et større Udbytte, dels ogsaa, fordi et større Antal Mennesker beskæftige sig dermed. Jeg paastikker derfor, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg anser det for et meget godt Grundlag for en fremtidig Behandling af denne Sag. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser kan jeg ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds ønske nogle Forandringer og særlig nogle Udvidelser med Hensyn til Brugen af visse Fiskeredstaber. Jeg paastikker, at Grundtanken i dette Lovforslag er, at Fiskeriet ligesom enhver anden Næring skal være tilgængeligt for Landets Borgere, og at det ikke gaar ud paa en saadan Ordning som den, der syntes at fremgaa af den i sin Tid nedsatte Kommissions Betænkning saavel som ogsaa af det Lovforslag, som derefter blev udarbejdet, hvilket ikke alene gik ud paa at gjøre Fiskeriet for en stor Del af Landets Fiskevande til Eneret for de Omboende og udelukke alle Andre derfra, men tillige i det Hele havde en, som Kommissionen selv udtalte sig, indskræntende, hæmmende og forbydende Bøddens. Jeg tror, at det vilde være en meget uheldig Form for Lovgivningen med Hensyn til denne Næring her i Landet. Naar man træffer heldige og hensigtsmæssige Bestemmelser for dens Ordning, vil den have en overordenlig stor Betydning, og det